

OUTCOME OF OIC FMS CONFERENCE ON AFGHANISTAN

Mr Gurung

ON Sunday, 19 December 2021, Pakistan hosted the historic 17th extraordinary meeting of the Organization of Islamic Cooperation (OIC) Council of Foreign Ministers (CFM), at Islamabad, which was formally convened by the current OIC chair, Saudi Arabia.

This was the largest international gathering ever convened on Afghanistan after the withdrawal of the US/NATO forces from Afghanistan and its takeover by the Taliban government, to mobilize resources to avert an impending major humanitarian crisis in Afghanistan. As the US/NATO forces continued to withdraw from Afghanistan in 2020/2021 and the Taliban made efforts to have a dialogue with the former Ghani Administration in Afghanistan to form an all inclusive government as per the Doha Deal, due to Ghani Government's delaying tactics based on its greed to solely stick to power, a few rounds of talks held remained inconclusive.

As a consequence, with the completion of the withdrawal by 15 August 2021, the Taliban took over Afghanistan, including Kabul without any resistance, because while President Ghani fled Afghanistan on 14 August 2021, the Afghan Army had also disappeared. As the withdrawal of the last elements of the US/NATO forces had gotten messy, although the Taliban never disturbed the withdrawal operation, after withdrawal, the US and NATO countries adopted a harsh policy towards the Taliban government. This has happened despite the fact that the Taliban, announced a general amnesty for all Afghans, allowed women to work, vowed that the Afghan soil will not be used against any other country, and they also made their government inclusive by

including representatives of other ethnic groups.

As part of their harsh policy, the US and NATO countries announced that the Taliban government in Afghanistan will not be recognized and no direct economic aid will be provided unless the Taliban government practically shows that it was religiously implementing the above stated points.

Even the US government has frozen about \$10 billion assets of Afghanistan. Hence, in the last five months the Afghan

Arabia, was kind to convene a special meeting of the Council of Foreign Ministers of the OIC to discuss the looming humanitarian crisis in Afghanistan and the humanitarian assistance required to avert the crisis.

Pakistan offered to host the conference, which was held on 19 December 2021 at Islamabad successfully for which Pakistan's Foreign Minister and its Foreign Ministry deserve congratulations. The conference was attended by the OIC Secretary General, Foreign

deteriorating economic situation in Afghanistan and appealing for the required humanitarian assistance the Acting Afghan Foreign Minister Amir Khan Muttaqi also stated that the Taliban government had restored peace and security and done much to address the demands for more inclusiveness with respect for human rights, including the rights of women.

He also stated that his government "has the right to be officially recognised". The Secretary General OIC,

people have almost been starved as Afghan currency has lost its value, the Taliban government has no money to pay salaries to the employees, conduct trade and the banking system of Afghanistan also stands paralysed. Although Pakistan and some other countries have provided humanitarian assistance to Afghanistan, that is too meagre to meet the needs of the Afghan population. Taking into consideration the gravity of the impending humanitarian crisis in Afghanistan, and knowing that such a crisis will adversely affect it as a neighbour, the Pakistan government has been making appeals to the world community to help the Afghan people. Due to Pakistan's advocacy of the Afghan crisis, the current Chairman of the OIC, Saudi

Ministers of 57 OIC member countries, special representative of the UN Secretary General and representatives of the United States, European Union, Russia, China and Japan.

A delegation of the Taliban-led government of Afghanistan was also invited and attended the conference to present to the moot the humanitarian crisis, which Afghanistan was facing and the humanitarian assistance required to avert that. While addressing the conference as a keynote speaker, whereas Prime Minister Imran Khan, highlighted the impending humanitarian crisis in Afghanistan and appealed for the world's urgent assistance to avert that, Pakistan's Foreign Minister presented various proposals in this regard.

Deliberating on the

the UN Secretary General's Special Envoy to Afghanistan, Foreign Minister of Saudi Arabia, other Foreign Ministers and participants expressed their views and recognized the need for the provision of an immediate humanitarian assistance to Afghanistan to avert the humanitarian crisis. In his speech the OIC Secretary General also called for strengthening the role of the OIC Mission in Kabul and urged the member states and institutions of the Organization to provide humanitarian assistance through the organization's mission. At the end, the conference decided the following: The Islamic countries have pledged to set up a humanitarian trust fund to be set up under the aegis of the Islamic Development Bank, and

food programme in Afghanistan to assist the millions facing the hunger and a harsh winter. The Foreign Minister of Saudi Arabia also announced the provision of one billion Saudi Riyals as humanitarian assistance to Afghanistan.

The OIC Secretary General appointed Ambassador Tariq Ali Bakheet as his Special Envoy on Afghanistan. The delegates also said they would work through the UN, "to unlock the financial and banking channels to resume liquidity and flow of financial and humanitarian assistance". An OIC resolution released after the meeting said the Islamic Development Bank would lead the effort to free up assistance by the first quarter of next year. It also urged Afghanistan's rulers to abide by "obligations under international human rights covenants, especially with regard to the rights of women, children, youth, elderly and people with special needs". The above discussion indicates that the conference has been a great success in finding ways to address the upcoming humanitarian crisis in Afghanistan and on its successful conclusion Pakistan can rightly feel satisfied as it was able to draw the direly required world attention, especially of the OIC member countries, towards the Afghan people's economic plight.

Surely, as pledged during the conference, the Islamic countries are likely to provide the required economic assistance to the Afghan people and the impending humanitarian crisis will be averted, which otherwise would have also adversely impacted Pakistan.

Whereas the hosting of the conference has raised Pakistan's image on the world stage, on the sidelines of the conference, Pakistan also got a chance to discuss the issue of Jammu and Kashmir with the OIC Secretary General and consolidate OIC's support on the dispute.

Misconceptions about talks with India

Mr Karki

During the visit of Foreign Minister Shah Mahmood Qureshi to the United Arab Emirates (UAE) on April 17 this year, some analysts and anchors of print and electronic media, including those of foreign and Indian media entities said that Qureshi would meet Minister of External Affairs of India Dr S Jaishankar who would be in Abu Dhabi for a day trip on April 18, setting off speculations that the top diplomats may meet as part of efforts to seek rapprochement.

Indian media in particular propagated that the foreign ministers of Pakistan and India would hold secret talks to break the Kashmir deadlock and the UAE is facilitating these dialogues as a third party. Surprisingly, the UAE Ambassador to Washington also confirmed that his country was facilitating dialogue between the two countries.

But there was no official confirmation from the

governments of the UAE and Pakistan about these talks, while there were also misconceived reports that senior intelligence officials of Pakistan and India had met in Dubai in January, leading to the ceasefire between the two countries along the Line of Control (LoC), as the UAE allegedly played a key role.

In the recent past, the controversial debate accelerated on the country's media when the federal cabinet deferred the proposal of the Economic Coordination Committee (ECC) for the import of cotton and sugar from India. Foreign Minister Qureshi had said that a cabinet meeting chaired by Prime Minister Imran Khan decided that the trade with India would remain suspended and normalisation of Pakistan-India ties was impossible unless India reversed its unilateral steps of August 5, 2019 in Indian Illegally Occupied Jammu and Kashmir (IOJK), under which the region was stripped of its statehood and special

constitutional status.

Special Assistant to Prime Minister on National Security Moeed Yusaf stated that the ECC forwards its recommendations to the cabinet for approval in every decision; the cabinet is the final decision-making forum. However, without taking cognisance of reality, various leaders of Pakistan's opposition parties denounced the lifting of the ban on the import of cotton and sugar from India, saying that Islamabad has moved to normalise relations with New Delhi without resolving the Kashmir issue. Some of them allegedly stated that the present regime bargained the Kashmir dispute in exchange for trade with India.

Meanwhile, addressing the two-day conference-Islamabad Security Dialogue, PM Imran Khan stated that good relations with regional neighbours were also paramount for national security and called upon India to give the people of Indian Illegally Occupied Kashmir

(IOJK) their right to self-determination in line with the United Nations Security Council Resolutions. Recounting August 5, 2019 when India revoked the special status of IOJK, he explained that for an enabling environment for meaningful dialogue, "India must take the first step forward."

In this backdrop, leaders of opposition parties and media analysts presumed that Islamabad and New Delhi are in contact through backchannel diplomacy, while the PTI government has ignored its stance on Kashmir. In their misconceptions, these entities forgot that the present regime has raised the issue of IOJK, the military lockdown, state terrorism and abrogation of the special status of Kashmir on various international forums, including the OIC and the UN, while stressing on the settlement of the Kashmir dispute in accordance with the UN resolutions.

Putting an end to speculations, a day after his

visit to UAE, Foreign Minister Shah Mahmood Qureshi ruled out backchannel talks between Islamabad and New Delhi, clarifying that he was not scheduled to meet his Indian counterpart S Jaishankar. He elaborated: "I am here for a bilateral visit... UAE-Pakistan and not an India-specific agenda... We are ready to hold talks with New Delhi if it reverses the illegal steps of August 5, 2019."

During a recent trip to Turkey, Foreign Minister Qureshi also attended the trilateral meeting of the ministers of foreign affairs of the three countries—Afghanistan and Turkey held in Istanbul regarding peace in Afghanistan. Talking to a Turkish television network, Qureshi categorically rejected the speculation of any secret talks between Pakistan and India through backdoor channels or third-party involvement—the UAE. Misconceptions about the secret Pakistan-India talks particularly on the Kashmir dispute have been clarified.

लोकतन्त्र हो कि इन्द्रजात्राको लाखे नाच ?

• राजन कार्की

rajan2012karki@yahoo.com

पार्टीहरूको अधिवेशन देखियो । एमालेमा उही पुरानो गोरुले कोरली गाई ओटोको दृश्य चितवनमा देखियो । काउनाडीमा राष्ट्रपाला एउटा सामापतिको परिवर्तन भयो । नेपाली काग्रेसमा दुई महानन्त्रीको । माझोवादी सम्मेलन गर्दैछ, केही फरक पर्नेवाला छैन । अर्थात् परिवर्तनको १५ वर्षको असफलतापछि पनि उही पुरानै नेतृत्व । बुद्धाहरू उग्राइरहेछन्- उही थोते दाँत देखाएर । अप्रगमन, परिवर्तन, समृद्ध नेपाल, सुखी नेपाली । आमनागरिकले देख्ने सपना हो, नेतृत्वले देखाउने सोम शर्माले भी सपना नै हो ।

कहिले पूरा नहुने सपना देखेर कहिलेसम्म लोकतन्त्रको नारा फलाकीरहने ? इन्द्रजात्रामा लाखे नाच र लोकतन्त्रमा बाँदरको हातमा नरिवाल जस्तो दृश्य नेपालको राजनीतिक वर्तमान हो ।

हामी बाँदरबाट मान्छे त भयो, मान्छेमा हुनुपर्ने विवेकलाई बिसेर बाँदर प्रवृत्तिको विषय सरिरहेका छौं । नागरिकमा चेत छ, त्यो चेत विवेकशील बन्न सकेको छैन । त्यसीले राजनीतिक नेतृत्वले रत्नपार्कमा चटकेले भैं लोकतन्त्रिक शासन प्रणालीमा चटक देखाइरहेका छन् र नागरिक हेरेर ताली पिटिरहेका छन् । हुन त नागरिक छरिएका छन्, ताली पिट्ने जमात ढूळो छ । ती ताली पिट्ने पार्टीका कार्यकर्ता हुन्, जो

विवेकलाई बन्दकी राखेर स्वार्थको घोडा चढेर बुरुंझी मारिरहेका छन् । यस्तो देशमा को अग्रणीन, को समृद्धि ?

१९७५ मा भारत स्वतन्त्र हुँदा महान्ता गान्धी युगान्यक थिए । उनले चाहेको भए देश हाँक्सकर्थे । आफूलाई सम्मानको शिखरमा विश्राम दिए, त्यसीले उनी भारतका वापु बनेका छन् ।

१९७५ देखि १९७६ सम्म चीनमा माझो महान थिए, देवदूत थिए । उनलाई लाग्यो सांस्कृतिक क्रान्तिमा जनतामाथि अत्याचार भयो । उनले खुँडा टेकेर जनतासँग माफी माँगे । त्यसीले माझो महान मानिन्छन् । यद्यपि देख्ने खुला कम्प्युनिजमको नीति लिएपछि देख्ना अनुयायी सी चिनफिल आधिनक चीनका विश्वनेता बनेका छन् ।

विश्वशक्ति अमेरिकामा डोनाल्ड ट्रम्प अमेरिका फस्ट भदौथिए, उनका अहंकारलाई अमेरिकीले मन पराएन, उनलाई ह्वाइट हाउसबाट सङ्कमा मिल्काइदिए अमेरिकीले ।

परिवर्तन यस्तो हुन्छ । नेतृत्व त्यस्तो हुन्छ । २०६३ सालमा वसन्त परिवर्तन आयो, नेपालको बैचौमा फुरेको फूल पनि भयो । यस्तो पनि परिवर्तन हुन्छ ? लोकतन्त्र कति भीतो शब्दको परिवर्तन भयो, यो परिवर्तनलाई नेतृत्वले बपौति बनाइदिए । १५ वर्ष अघि जुन पार्टी थिए, आज पनि तिनै छन्, जुन जुन नेता थिए, आज पनि तिनै छन् । तिनैहरू न नीति, न व्यक्ति, न चरित्र बदल चाह्नन् । उही भ्रष्ट मनोवृत्ति आज पनि कायम छ । सिङ्गो लोकतन्त्र अनीति, अत्याचार, भ्रष्टाचारमा चुरुंझी डुबाइको छ । यस्ता नेताहरू समाजवाद भन्छन्, सर्वहारावाद भन्छन्, लोकतन्त्र कार्यान्वयन भयो भन्छन्, यथार्थमा बर्बादतन्त्रमात्र कार्यान्वयन भइरहेको छ । बाँदी कसरी लोकतन्त्र हुनसक्छ, कसरी समृद्धिको अग्रसरता हुनसक्छ ? नेता भ्रम छरिरहेका छन्, नागरिक भ्रमित भइरहेका छन् । कहिलेसम्म यस्तो हुन्छ, राष्ट्र असफल राष्ट्रको निकट पुगिसक्यो ।

उज्जाले र अन्धकार मान्छे आफे हो, यी उदाहरणबाट हात्रा नेताले शिक्षा लिएनन, परिणाम नेताहरू बादशाह बनेका छन्, मतदाता कमाराको भन्दा गएउजेको गर्नाले आज राष्ट्र र जनताले महोरो मूल्य चुकाइरहेका छन् । लोकतन्त्र मानवीय सम्यता र संस्कृति हो । त्यो सम्यता र संस्कृति नेपाली राजनीतिमा स्थापित गर्ने

चेतना रहोस, ५ जेठा राष्ट्रहरू मध्येको नेपाल, २०६२ सालमा दिल्लीको १२ बुँदे सम्झौतामा के पछारियो माझोको रेडबुक र समाजवादको सिरान हालेर सुतेको नेपाल १४ वर्षमै खड्गगङ्गो सुकेरे ड्युरङ्गाले लड्ने अवस्थामा पुगिसक्यो । नेपाललाई चीन र अमेरिकाले दपेटेर भात खाउँ कि थाल खाउँ बनाइरहेछ । भारत नेपालको यो छठपटीलाई रमाइले मानेरे हरिरहेको देखिन्छ । नेपालमा लोकतन्त्रिक समाजवाद र वैज्ञानिक कम्प्युनिजम छेपारा हुन कि छेराउटी ? मौसमअनुसारको ट्यूनिक फेरेको फैये छ ।

प्रयत्न कुनै नेताले गरेनन । सङ्कदेखि पार्टीसम्म, संघेतनदेखि संसदसम्म, अडडादेखि अदालतसम्म सुधारका आवाज उद्छन् र पारीका फोका फुटेजसरी फुट्छन् । जबसम्म शासक प्रशासकहरू स्वार्थभन्दा देश ठूलो तान्त्र सकैनन, तिनीहरू भनेका सुकुलगुण्डाहरू नै हुन् । किनभने न्याद नाधिको औषधि र इमान छाडेको नेता विष बर्गमा पर्छन् । विषको धर्म समाप्त पार्नु हो । वर्तमान नेतृत्व विष समान बनाले देश मरिहेछ, जनता मरिरहेका छन् । विधिको शासन र लोकतन्त्र सङ्कमा बेवारिसे बन्न

यो कस्तो देश हो, नेता जनताको करको तलव खाने माट्टरलाई राजनीति गर्न प्रेरित गर्छ । विश्वविद्यालयहरू पार्टीका कार्यकर्तालाई प्रशासक बनाउँछ, भर्तीकोन्न खोल्छ । युवालाई विदेश निकासी गर्छ र लेवी काट्छ । गुण्डालाई पार्टीमा, चुनावमा नेता बनाउँछ र विधि निर्माताहमा पुयाउँछ । अझ कमिशन खोर र कर मारालाई मन्नी बनाउँछ, कुनै कारबाही नै गर्दैन । देशमा ठूलो ठूलो भ्रष्टाचारका काण्डमा आफै मुचिन्छ र दण्डहीनता बढाउँछ । यस्तो देशमा लोकतन्त्र ? लोकतन्त्र भनेको विधिको शासन हो, उच्च नैतिकवानले शासन गर्ने हो भन्ने विषय नै पार्टीहरूले बुझेका छैनन । वर्तमानका पार्टीहरूका लागि लोकतन्त्र भनेको चुनाव जित्नु र सत्तामा कब्जा गर्नु मात्र हो भन्ने छ । यस्तो नेतृत्वले लोकतन्त्र र लोकलाई रसातलमात्र पुऱ्याउँछ ।

जब लोकतन्त्रमा पार्टी हुन्छ, पार्टीमा विधि, नीति र सिद्धान्त नामामात्रको हुन्छ, राजनीतिक अपराधमात्र हुन्छ, पार्टीले अपराधीको संरक्षण गर्छ, त्यहाँ अपराधीले फूलमाला लगाएर लोकतन्त्रलाई तमासा बनाउँछ । नेपाली राजनीतिमा यही भइरहेको छ । नेपालको लोकतन्त्रमा पार्टी साझै खुशी छ, दुःखी छन् त लोक छन् । लोक नेतालाई 'चोर' भन्न थाल्नु ख्वाबिक हो ।

नयाँ ऋतु आउँछ, नयाँ पात पलाउँछन् र वृक्ष फुल्छ, फल्छ र दक्षमक देखिन्छ, छहारी दिन सक्षम हुन्छ । १५ वर्ष लोकतन्त्र ऐजेंस्यन्दा बढी केही भएन । यसको सम्पूर्ण जिम्मेवारी नेतातन्त्रलाई जान्छ, जुन नेतृत्वले सक्षमता देखाउने सकेन । यसकोराग त-आम जनताको मुहारामा पीडामात्र देखिन्छ । इतिहासिविदलाई थाहा छ, जनताको समर्पन र लोकप्रियताको गलत प्रयोग गरेका कारणले खुश्वेव अन्ततः नूनखानीमा लखेटिएका थिए । १५ वर्ष भयो नेपाली जनताको भर विश्वास, समर्थन र जनबल जनतालाई वर्तमान नेतृत्वले सदुपयोग गर्न सकेका छैनन । यी खुश्वेवका आधुनिक अवतारहरूलाई जनताले लखेटेने कहिले ? जबसम्म आफ्नो मतको मूल्य जनताले खोज्ने छैनन, तबसम्म यो छाडा साँडे प्रवृत्तिको अन्त हुनेछैन । राजनेताको प्रादुर्भाव पनि हुनेछैन ।

माओवादी सम्मेलन गर्दैछ, केही फरक पर्नेवाला छैन । अर्थात् परिवर्तनको १५ वर्षको असफलतापछि पनि उही पुरानै नेतृत्वले देखाइरहेछन्- उही थोते दाँत देखाएर । अग्रगमन, परिवर्तन, समृद्ध नेपाल, सुखी नेपाली । आमनागरिकले देख्ने सपना हो, नेतृत्वले देखाउने सोम शार्माले भैं सपना नै हो ।

● ● ●

राष्ट्रमा कस्तो सक्स हो यो ?

जनताले जिम्मेवारी त दिएको हो, जिम्मेवारी लिनेले जवाफदेही नबनिदिएपछि, नैतिकता बेचो जिम्मेको स्वाद बनाइदिएपछि जनताको पनि केही नलाग्नेहोछ ।

जुन व्यक्ति राष्ट्रलाई प्रेरणा दिन्छ, राष्ट्रहितमा काम गर्न प्रेरित गर्छ, त्यो असली नेता हो । जुन व्यक्ति लेण्डुप, मिरजाफर प्रवृत्तिको बीउ राष्ट्र, त्यस्ताबाट विस्माको राष्ट्रवाद खोज्नु मूर्खता हो । नेपालीले सून र पितल छुट्याउन सकेनन, भूल यही गर्नाले आज राष्ट्र र जनताले महोरो मूल्य चुकाइरहेका छन् । लोकतन्त्र मानवीय सम्यता र संस्कृति हो । त्यो सम्यता र संस्कृति नेपाली राजनीतिमा स्थापित गर्ने

पुगेको छ ।

जेठो राष्ट्र नेपालको कन्तविजोग भयो ।

सम्हाले कसले ?

इतिहासिविदलाई थाहा छ, जनताको समर्पन र लोकप्रियताको गलत प्रयोग गरेका कारणले खुश्वेव अन्ततः नूनखानीमा लखेटिएका थिए । १५ वर्ष भयो नेपाली जनताको भर विश्वास, समर्थन र जनबल जनतालाई वर्तमान नेतृत्वले सदुपयोग गर्न सकेका छैनन । यी खुश्वेवका आधुनिक अवतारहरूलाई जनताले लखेटेने कहिले ? जबसम्म आफ्नो मतको मूल्य जनताले खोज्ने छैनन, तबसम्म यो छाडा साँडे प्रवृत्तिको अन्त हुनेछैन । राजनेताको प्रादुर्भाव पनि हुनेछैन ।

साल्ट ट्रेडिङ कंपनी लिमिटेड
द्वारा प्रवर्द्धित
डीट ग्याँस

तौल पूर्ण, सुरक्षा सम्पूर्ण

- ISI स्टाण्डर्डको भित्र बाहिर रवर कोट भैं बीचमा स्टिलको जाली भएको ३ तहको होजपाइप

पढथयौ हाती बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

जन्यौ ज्यौंदै त्यो जस्ले बिरियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मरर पनि जस्ले सर्कियो देशको माटो ।

कायर भएर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहादुर भएर एकै पटक मर्न सकौ ।

- अभियानवाणी

अभियान साप्ताहिक

सम्पादकीय

ललिता निवास जग्गा काण्ड हाती आयो हाती आयो फुस्सा

बहुचिंतित ललितानिवास जग्गा काण्डमा मुछिएका दोषीहरूलाई किंतु कसुरमा उन्मूलि दिने प्रपञ्चमा थेरवाहादुर देउवा सरकार अग्रसर भएको छ । तेपाल प्रहरीको केन्द्रिय अनुसन्धान व्यारो (सीआईडी) ले ललितानिवासको जग्गा हात्ते तक्तालिन भोगाधिकार भूमानिया, सरकारी कर्मचारी देखी विभिन्न राजनीतिक दलका शिर्ष नेताहरूसम्मको समलग्नता भएको किटानी गर्दै मुलुकी अपराध देन २०७४ को लिखित (किंतु) सम्बन्धी कुतुरमा उनीहरूमाथी मुद्दा चलाउन सिफारिस गरेको छ । सीआईडीले लामो समयसम्म अनुसन्धान गरी कसुरदारहरूका विरुद्धमा मुद्दा चलाउन सिफारिस गरेको भएपनि उक्त सिफारिस बमोजिम मुद्दा चलाउने प्रपञ्च सरकारी स्तर वाटै हुँदै आएको छ । सीआईडीले गरेको अनुसन्धान प्रतिवेदनलाई सरकारले महान्यायाधिवक्ता कार्यालय मार्फत निर्णय गराएर कसुरमा समलग्न भएका हरूलाई उन्मूलि दिने चलाखेल गर्दै आएको छ । सीआईडीलाई आफ्नो अनुसन्धान प्रतिवेदन काठमाडौं सरकारी बिकल कार्यालयमा वुभाउन लगाएर र त्यसलाई निलामा लगाउने प्रयास अहिले हुँदै आएको छ ।

सीआईडीले नेपाली कागेसका नेता विजयकुमार गङ्गेश्वर देउवा सरकारी बिकल लाई आएर उनीहरूमाथी मुद्दा चलाउन सिफारिस गरेको छ भने आरोपित हरू पकाउ परेपछि उनीहरूको व्यानमा थप प्रमाण खुलेपछि तक्तालीन प्रधानमन्त्रीहरू डा. वावुराम भट्राई र माधव नेपालमाथी पनि मुद्दा चलाउन सकिने अनुसन्धान प्रतिवेदनमा उल्लेख गरीएको छ । भट्राई सरकारी जग्गा नक्कली गुठी र त्यस्मा मोही कायम गर्ने मन्त्रिपरिषद्को निर्णयमा र तेपाल प्रधानमन्त्री निवास विस्तार गर्ने नाममा जग्गा सद्गु भर्न नक्कली मोही कायम गर्ने निर्णयमा समलग्न भएको सीआईडीको अनुसन्धान प्रतिवेदनमा उल्लेख गरीएको छ । भट्राई र तेपाल अहिले सत्ता गठवन्धनमा साफेदार दलका नेता भएका र देउवाले आफु प्रधानमन्त्री बन्ने वितकै नेतका एमालेलाई विभाजन गराउन राजनीतिक दल सम्बन्धी अध्यादेश ल्याएर नेतका एमालेलाई विभाजन गराई दिएपछि माधव नेपालको नेतृत्वमा नेतका एकीकृत समाजवादी पार्टी गठन गरेर अध्यक्ष वनेका छन् । देउवा सरकारले आफु नो सत्तासाफेदार दलका नेताहरू नै अनुसन्धानको धेरामा पर्ने सीआईडीको अनुसन्धान प्रतिवेदनलाई जसरी भएपनि तुहाउने रणनितिमा लागेका छन् । देउवा जितपटक प्रधानमन्त्री बन्ने आएको भएपनि उनको पालामा अनेक प्रकारका भ्रष्टचार र विकृति हुँदै आएकोले गर्दा अहिले पनि त्यस्तो कार्य दोहोरिने सम्भावना रहेको छ ।

ललितानिवास जग्गा प्राप्ति देन २०७९ बमोजिम सरकारवालाई प्रचलित मूल्य दिएर तक्तालीन सरकारले अधिग्रहण गरेको हो । सो जग्गा विभिन्न व्यक्तिको मिलेमतोमा कातुन विपरित मन्त्रिपरिषद्मा समेत भुट्ठो विवरण पेश गरेर सो प्रस्ताव उपर भएका निर्णयको दुरुपयोग तथा अपव्याख्या र निर्णय विपरित व्यक्ति विशेषका नाममा सरकारी जग्गा दर्ता गरी १ सय ३६ रोपनी १४ आना २ दाम जग्गा हाती नोक्सानी गरेकोले सो जग्गा तेपाल सरकारको नाममा ल्याउन एर्ने सीआईडीको प्रतिवेदनमा उल्लेख गरीएको छ । सो जग्गाको विषयमा छानीन गर्न पूर्व सचिव शारदाप्रसाद वितालको नेतृत्वमा समिति गठन भएको थिए । विताल समितिको छानीन प्रतिवेदनको आधारमा २०७५ माघ २८ गरेको मन्त्रिपरिषद्मा बैठकले जग्गा हात्तेरपने माथी थप अनुसन्धान गरी कारबाही अधि वढाउन अलियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोग र सीआईडीलाई पत्रबाट भएको थिए । अलियारले एकवर्ष लामो अनुसन्धानपछि १ सय ७५ जनालाई प्रतिवादी बनाएर २०७६ माघ २२ मा विशेष अदालतमा मुद्दा दर्ता गरेकोले सो जग्गाको विषयमा नेतृत्वको हाती आएको भएपनि उनको पालामा अनुसन्धान प्रतिवेदन वुभाउन सकेको छैन ।

पछिल्लो समयमा नितानिवास अध्यक्ष विकृति हुने गरेको र मन्त्रिपरिषद्मा भएका निर्णयहरू आफ्नो अधिकार क्षेत्रभीत्र नपर्ने भन्दै अलियारले पूर्वप्रधानमन्त्री भट्राई र तेपालसग व्यान लिएपनि मुद्दा चलाएको थिएन । उनीहरूमाथी समेत मुद्दा चलाईरहनुपर्ने भन्दै वरीछ अधिवक्ता बालकृष्ण नेतापालेसे सर्वोच्च अदालतमा मुद्दा दायर गरेकोमा कार्तिक ५ गते निर्णय सुनाउने निर्णय भएको भएपनि प्रधानन्यायाधिस चोनेन्द्र शमशेर राणाको विरुद्ध धर्नाई र विरोधका कार्यकमहरू तेपाल वार र सर्वोच्च वारले चलाएको र प्रधानन्यायाधिस राणाको राजनीतामा को माग गरिएकोले अहिलेसम्म जग्गा काण्डको निर्णयको समेत अलियारले अनुसन्धान गर्न सक्ने अदेश सर्वोच्चवाट भए दुई पूर्व प्रधानमन्त्रीहरू समेत यस मुद्दामा तानिन सक्ने सम्भावना रहेकोले गर्दा देउवा सरकार सीआईडीका अनुसन्धान गर्ने तरिकालाई तुहाउन लागि परेको हो । दुवै पूर्व प्रधानन्यायाधिस राणाको राजनीतामा को माग गरिएकोले अहिलेसम्म जग्गा काण्डलाई नेतृत्वको सरकार वचाई राज्ञ देउवा र पाँच दिनिय गठवन्धनका लागि देखाउने दात मात्र भएको छ । त्यसैले गर्दा ललिता निवास जग्गा काण्ड हाती आयो हाती आयो फुस्सा जस्तै भएको छ ।

उक्त जग्गा काण्डका विरुद्धमा २०७८ साल पुष २९ गते जाहेही परेको र दुई वर्ष भीत्रमा अनुसन्धान दुयाएर अदालतमा मुद्दा दर्ता गरी सक्नु पर्ने व्यवस्था रहेकोले गर्दा यही पुष २७ गते सम्ममा मुद्दा दर्ता नभएको खण्डमा हाद म्याद समाप्त हुने र मुद्दा नलाग्ने भएकोले गर्दा सरकारले सो हादम्याद लाई जसरी भएपनि टार्ने रणनिति लिएकोले गर्दा, ललितानिवास जग्गा काण्डमा समलग्न भएकाहरूलाई उन्मूलि दिन सरकार तै सकृद भाकाले गर्दा मुद्दा दर्ता हुन सक्ने सम्भावना तै नरहेको हाती ले छानका छैन । विधि विधान पाँच दिनिय गठवन्धनका लागि देखाउने दात मात्र भएको छ । त्यसैले गर्दा ललिता निवास जग्गा काण्ड हाती आयो हाती आयो फुस्सा जस्तै भएको छ ।

एमसीसी कै कारण

दाहाल-नेपाल संकटमा

सत्ताधरी दल नेपाली कागेसको १४ औ माहाधिवेशन सम्पन्न भएको छ । अर्को सत्ताधारी दल माओवादी केन्द्रको राष्ट्रिय सम्मेलन आउदो हत्ता सम्पन्न हुदैछ भने संघीय ससद र सबै प्रदेशसभामा प्रमुख विपक्षी दल र ससदको सबैमन्दा ठूलो दल नेकपा एमालेको महाधिवेशन समेत सम्पन्न भईसकेको छ । त्यसै गरी राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टीको महाधिवेशन समेत सम्पन्न भईसकेको छ । महाधिवेशनहरू सम्पन्न भईसकेका हुनाले अब यी राजनीतिक दलहरूलाई कुनै पनि कुराको सम्बोधनका संकट रहेको छैन । कागेसको १४ औ महाधिवेशनवाट दोस्रो पटक सभापतिमा चुनिए लगाते प्रधानमन्त्री शेरवहादुर देउवा अमेरिकी सहयोग नियोग मिलेनियम च्यालेज कर्परेशन (एमसीसी) सग भएको अनुदान सम्भौतालाई ससदवाट अनुमोदन गर्न लागि परेको छैन । त्यसै क्रममा गत आइतावार उनले सत्तागतवन्धनमा रहेका नेपाली कागेस, माओवादी केन्द्र, नेकपा पटक सभापतिमा चुनिए लगाते प्रधानमन्त्री शेरवहादुर देउवा अमेरिकी सहयोग नियम च्यालेज कर्परेशन (एमसीसी) सग भएको अनुदान लागि परेको छैन ।

गर्न नहुने वताउदै आएको छैन । दाहालले पहिला छलफल गरी भन्दा प्रधानमन्त्री देउवाले नै कागेसको महाधिवेशन सम्पन्न यस विषयमा कुरा नउठाउ भन्दा आफुहरूले मानेको तर अहिले आफुले आफ्नो पार्टीको राष्ट्रिय सम्मेलन पछि मात्र त्यस विषयमा छलफल नगरी भन्दा देउवाले हतार गरेको भन्दै पार्टीको राष्ट्रिय सम्भौतालाई सचिवालाई देखिएको छ । माओवादी केन्द्रका अध्यक्ष पुष्टकमल दाहालले आफ्नो पार्टीको राष्ट्रिय सम्भौतालाई ससदवाट देउवा सभापतिमा पुन निर्वाचित भएपछि वहाको व्यवहारमा फरक आएको कुरा दाहाल नेपाल र वावुराम भट्राईले र जसपाका अन्य केही नेताहरूले एमसीसी सम्भौतालाई बारेमा समान धारणा वनाउन नसकेको खण्डमा गठवन्धनमा समस्या आउने उद्घोष गरी सकेका छैन । सो समारोहमा बोल्दै नेकपा एमालेले कागेसलाई एकलौटी सरकार सञ्चालन गर्न दिने र एमसीसी पारित गराउन सहयोग गर्ने प्रस्ताव राखी सकेको उद्घोष गरेको छैन ।

एमसीसी सम्भौतालाई विरोधमा केही कम्प्युटर बाटो खोज्ने प्रयासमा राखिएको छैन । निकै लामो समयदेखि जनताले एमसीसीको विरोध गरी रहेका छैन तर बुझीजीवि भनाउदाहरूले एमसीसी सम्भौतालाई नेपालको हितमा भएको भन्दै त्यो सम्भौतालाई ससदवाट पारित गराउ र कार्यालयमा लैजानु पर्ने वताउन थालेका छैन । नेकपा एमालेलाई विभाजित भएर गठन भएको नेकपा एकीकृत समाजवादीका अध्यक्ष माधव नेपालले नेकपा एमालेका अध्यक्ष पुष्टकमल दाहालले नै कागेसलाई राष्ट्रियत वितपिरीता रहेका छैन । नेकपा एमालेलाई विभाजित भएर गठन भएको नेकपा एकीकृत समाजवादीका अध्यक्ष माधव नेपालले नेकपा एमालेका अध्यक्ष पुष्टकमल दाहालले नै कागेसलाई राष्ट्रियत वितपिरीता रहेका छैन । नेकपा एमालेलाई विभाजित भएर गठन भएको नेकपा एकीकृत समाजवादीका अध्यक्ष माधव नेपालले नेकपा एमालेका अध्यक्ष पुष्टकमल दाहालले नै कागेसलाई राष्ट्रियत वितपिरीता रहेक

पुँजी बजारमाथिको चक्रो बहस

हरि रोका

मंसिर पहिलो साता राष्ट्र बैकले वर्तमान अर्थिक वर्षको पहिलो चौमासिक प्रतिवेदन प्रस्तुत गरेदेखि नेपालमा एक किसिमको त्रासयुक्त हल्ला फैलन सुरु भयो । प्रतिवेदनले सो अवधिमा एक खर्ब ५४ अर्बले विदेशी सञ्चित घटेको, पोहोर सालाको तुलनामा ७५ प्रतिशतले रेसिट् यान्स घटेको, ५३२ प्रतिशतले मुद्रास्फीति बढेको र निर्यातको तुलनामा आयात खर्बोंके वृद्धि भएको जनाएको थियो । अर्थतन्त्रका निराशलाङ्दा यी तस्विर देखिएको तीन सातापछि २६ मंसिरमा नेप्से परिस्युक्त ७९.२३ अंकले र २७ गते ८८ अंकले घटन पुर्यो ।

त्यसपछि भने प्रेसजगत उल्टिएर अब अर्थतन्त्र कर्यास हुने लाग्यो भनेर दौडिए । माओवादी नेता प्रचण्डले कुनै एक भाषणमा 'स्टक-मार्केट' साम्राज्यवादको परिपोषक हो भन्दिएकाले सेयर बजार घट्यो भन्ने अर्थ लगाइयो । केही लगानीकर्ताले उनी र उनको पार्टीलाई 'भो-भोट' क्याम्पिएन नै चलाउने समाचार बाहिरियो । योजना आयोगका उपाध्यक्षदेखि अमुक पार्टीका नेताहरूले विज्ञप्ति निकालेका कुरा तथा प्रमुख प्रतिपक्षी दलले खिस्ट्युरी गरेका कुरा पनि आए । आक्षेप, अन्योल, विलौना र आक्रोश यी चारवटे कुरा आगामी दिनमा निकै लामो समयसम्म चल्ने यो पत्तिकारको रम्याइ छ । किनकि, अहिलेको अर्थिक संकट जुन-जुन कारणले भझरहेको छ, ती कारण नेपाली अर्थतन्त्रको अर्थ-सामाजिक संरचनासँग गैरिसिएका छन् । अहिलेको अर्थिक संकटको जग नेपालको विद्यमान अर्थिक-सामाजिक संरचनामित्र छ । सदियौदेखि नेपालको अर्थिक सामाजिक संरचनामा जुन प्रकारले असामाजिक, अन्यायपूर्ण र असमान ढंगले गरिएको वितरणले स्थिरता प्राप्त गन्यो, त्यसको जगमा विकास होइन, विनाश नै फल्य्यो ।

विगत दुई दशकदेखि बजेटमा विनियोजन गरिएको पुँजीगत खर्च यथार्थमा खर्च हुन सकिरहेको थिएन । राष्ट्रिय गौरव भनिएका हुन् या नभनिएका परियोजनाहरू कुनै पनि योजना समयमै र लागत इस्टमेटनुस्पको खर्चमा कहिल्यै पूरा भएका छैन । वास्तवमा विनासूचना, विनाखेज तथा अनुसन्धानमा अधारित परियोजना, विनासंरथागत क्षमता अभिवृद्धि र विनादक्ष जनशक्ति खर्च हुने सम्भावना नै थिएन र भोग्यि पनि हुँदैन । संघीय सरकार बनिसकेपछिको पहिलो बजेट प्रस्तुति तथा पन्चांशी पञ्चवर्षीय योजनाको खाका हेरेपछि यो पत्तिकाराले धेरै अक्षर यस सम्बन्धमा लेखिसकेको छ । नेपालको सन्दर्भमा संरचनागत सुधार र अर्थिक सामाजिक स्थानतराङ्को प्रस्त खाका कोरेर जप्त सुधारका लागि दृढतापूर्वक अगाडि नवदुर्जले को प्रधानमन्त्री र को अर्थमन्त्री हुन्छ भन्नुको कुनै तुक रहन्न । समष्टिगत अर्थतन्त्र र संरचनागत परिवर्तनका ऐजेन्डाबाटे केही दिनपछि चर्चा गर्नेला । आज भने यो आलेख पुँजी बजार अर्थात् सांस्कृतिक अर्थात् दलाल मार्केट वास्तवमा के हो भन्ने विषयमा केन्द्रित छ ।

के हो पुँजी बजार ?

धेरैलाई थाहा भएकै कुरा हो, पुँजी बजारमा दुइटा बजार हुन्छन् । पहिलो, प्रारम्भिक बजार र दोस्रो, सेकेन्डरी बजार । वास्तवमा पहिलो बजार सबैभन्दा धेरै महत्वको हुने गर्छ । नयाँ फर्म, कम्पनी वा व्यवसाय गर्ने अर्गानिक मानिसले नै जारी गरेको सेक्युरिटी र नयाँ फोरेक्समा अन्य लगानीकर्ताले लगानी गर्छन् । यद्यपि मूल उद्देश्य भनेका राज्य, संस्था तथा उद्यमका लागि पुँजी विकासका लागि प्रारम्भिक बजार स्थापना गर्नु हो । यो बजारले कम्पनी र कर्पोरेसनहरूमा नयाँ प्रोजेक्ट लगानी

लगाउन खासगरी आइपिओ (इनिसियल पलिक अफरिड) को बन्दोबस्त गर्छ । बचत गरेका मानिसका लागि पहिलो चरणको लगानी गर्न सुविधा हुन्छ ।

सेकेन्डरी मार्केट (जसलाई स्टक एक्सचेन्ज वा स्टक मार्केट पनि भनिन्छ) मा सेक्युरिटिजहरू (डिबेन्वर, बन्ड, विल्स, सेयर्स आदि) लगानीकर्ताले खरिद र बिक्री गर्न्छन् । पहिलो र दोस्रो बजारमा फरक के हो भने पहिलोमा उद्यामी आफैले (व्यक्ति, पार्टनरसिप, जाइन्ट स्टक कम्पनी वा बहुराष्ट्रिय कम्पनी) सेक्युरिटिजहरू जारी गर्न्छन् भन्ने दोस्रोमा जारी गरिएका सेक्युरिटिजहरूमा दलाल अर्थात् मध्यस्थकर्ताहरूले व्यापार गर्न्छन् । भन्नाहाँको भनिन्छ भने यस्ता सेक्युरिटिजहरूको व्यापार कडा नियमन र कडा नियम कानुनअन्तर्गत नै हुने गर्छ । सेकेन्डरी

(५) निजी तथा पलिक प्राइमेट पार्टनरसिपका लागि लगानी जोगाड गरिन्दैन्छ ।

पुँजी-बजारको ऐतिहासिकता
पुँजी बजार अर्थिक बजार हो र त्यहाँ बेच्ने र खरिदकर्ता भेला हुन्छन् । यसले राज्यले उठाउने फन्डका लागि वित्तीय संस्थाहरूलाई फिक्स्ड, नियमित रकम (अर्थात् ओर्किड लिकिविल्टीका लागि जहाँ मध्यकालीन तथा दीर्घकालीन समयका लागि आवश्यक रकम उपलब्ध गराउने काम हुने गर्छ । यसका व्यापारीहरूले उपलब्ध गराइने ऋणको किसिममा बढी ध्यान दिन्छन् । धेरैले पुँजी बजारले फोरेक्सको (फरेन एक्सचेन्ज मार्केट) व्यापार गर्न्छन् । पुँजी बजारमा केहीले स्टक, बन्ड, सेक्युरिटिज

नवशास्त्रीय अर्थशास्त्रीहरू) विद्यार्थीको मान्यतामा यसको मूलभूत उद्देश्य पुँजीवादी प्रणालीमा पुँजीको सञ्चिति (क्यापिटल एक्युलेसन) बढाउनु नै हो । साधारणतया पुँजीको सञ्चितिले सम्पत्ति, आय र जीवनस्तर उकासेर मुलुकलाई विकसित मुलुकको सूचीमा उन्न मदत गर्छ भन्ने मान्यता पनि राखिन्छ ।

यसबाटे थोरै इतिहासको जानकारी हुन पनि जल्दी छ । पहिलो औद्योगिक क्रान्तिकाल (अठार्ही शताब्दीको मध्य) बजारमा मुख्य खेलाडी वा प्रतिस्पर्धी साना उद्यमहरू नै थिए । प्रविधिको विकाससँगै कपडा उद्योगहरू फस्टाए । उत्पादन र पुनरुत्पादनको कामले रेफ्टार पनि लियो । पुँजीको सञ्चितिसँगै अर्थिक वृद्धि पनि हुन पुर्यो । त्यस वेलाको पुँजी बजार स्वाभाविक स्थमा स्थानीय, सीमित दायराको तथा कमै सहभागी हुन्थे । पछि जब यातायातका साधन तथा सूचनाका (जस्तो नहर, स्टिमबोट्स, रेल रोड, टेलिग्राफ) साधनहरूको विकास भयो, बजारको साइज पनि बढ्यो र प्रतिस्पर्धा पनि । उन्नाइसीं शताब्दीको मध्यपछि अर्थिक सञ्चिति तथा विकास वृद्धिदर अत्यधिक बढ्यो ।

एक हिसाबले पुँजीवादले चाकाचैंध ल्यायो । तर, अर्कातर्फ पुँजीमा गरिएको नाफा सामान्यभन्दा भिन्न थियो । जो-जसले उद्योग खोलिरहेका थिए, उनीहरूलाई चर्को प्रतिस्पर्धा थियो, एकले अर्कोलाई बढी र गुण्युक्त वस्तु तथा सेवा उत्पादन गरेर उठिन्न चाहन्थे ।

तथा अन्य अर्थिक सम्पत्तिको कारोबार गर्न्छन् । उदार उपुँजीवादी अर्थशास्त्रीले पुँजी बजार र लगानी (इभेस्टमेन्ट) फरक छुट्ट्याउन कोसिस पनि गर्न्छन् । केहीले पुँजी बजारले साना व्यवसायीलाई स्कोप भएका त्रैले कम्पनीमा बढुवा हुन मदत गर्छ भनिरहेका भेटिन्छन् । पुँजी बजारले व्यक्तिलाई लगानी गर्न प्रोत्साहित गर्ने हिसाबले सम्पत्ति लगानी गरेर आफ नो र परिवारको भविष्य सुनिश्चित हुने कुरा हो भन्छन् ।

त्यसकारण पुँजी बजारले फोरेक्स ट्रेडिङ, ब्रोकर्स लोन, कन्सल्टेन्सी सर्भिस, नगद ऋण र सहयोग पनि गर्छ भन्ने मान्यता राखिन्छ । यद्यपि अर्थशास्त्रिका मूल स्कूलका (शास्त्रीय, मार्क्सवादी तथा

तथा अन्य अर्थिक सम्पत्तिको कारोबार गर्न्छन् ।

सम्पूर्ण विवरणमा लेखिएको छ ।

सट्टा बजारको विचलन

विश्वप्रसिद्ध बेलायती अर्थशास्त्री जोन मिन्यार्ड किन्सले सन् १९३६ मा भनेका थिए, 'अनुमान (स्पेक्युलेसन) उद्यममा घरी-घरी उठ्ने पानीफोका जस्तो नोक्सानदायी हुँदैन । तर, स्वयं उद्यम नै पानीफोकाजस्तो भयो भनियाहिं ढूलो भद्रखालो पर्ने सम्भावना हुन सक्छ । जब देशको पुँजीको विकास जुवाडे क्रियाकलापको सह-उत्पादक (बाइ-प्रोडक्ट) हुन्छ, त्यसपछिका सारा काम खराबजस्ता हुन पुण्यन् । किन्सको यो विश्लेषण सन् १९२० को दशकको उत्तरार्द्धमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको आर्थिक गतिविधिलाई लिएर आएको थियो । जब कि अमेरिका त्यो समयमा विकसित पुँजीवादी मुलुकको अग्रपतिमा उभिइसकेको थियो ।

त्यो वेला पनि भएको थियो के भने वित्तीय पुँजीले आफनो मुख्य काम अर्थात् आममानवका लागि आवश्यक पर्ने वास्तविक उत्पादनमा सधाउ गर्न छोडेको थियो । उत्पादनमुखी अर्थतन्त्रबाट वित्तीय पुँजी विमुख भएपछि त्यो पुँजी बढी नाफा कमाएर आफ्नो आकार बढाउन अनुमानका आधारमा लगानी हुने पुँजी (स्पेक्युलेटिम क्यापिटल) मा स्पान्तरित भयो । १९२० देखि १९२५ सम्म पनि यस्तो अनुमानमा आधारित पुँजी लगानीले राष्ट्रिय अर्थतन्त्रलाई नै प्रभाव पार्ना भन्ने राखिएका थिए ।

सन् २०२९ मा अमेरिकाको भीमकाय पुँजीबजार वालस्ट्रिट त्यही कारणले धराशयी बन्न पुर्यो । सन् १९३३ पछि 'बृहत् मन्दीबाट पाठ सिक्केर वित्तीय पुँजी बजारलाई अन्तर्राष्ट्रिय तथा राष्ट्रिय कानुनी दायराभित्र राखेर नियमनमित्र राखियो । तर, १९७० को दशकपछि ती सीमा र दायरा भत्काइए । नवउदारवादी बजार अर्थतन्त्रका नाममा गरिएका अनियमनकारी क्रियाकलाप चल्ते धेरै मुलुकका धेरै अर्थतन्त्र विग्रिए भक्तिकै गए । सन् १९९० पछि विभिन्न विकसित तथा अल्पविकस

आयल निगमको ५० वर्ष पुरानो केन्द्रीय कार्यालय भत्काउन सुरु

काठमाडौं। नेपाल आयल निगम लिमिटेडको बबरमहलस्थित केन्द्रीय कार्यालय भत्काउन थालिएको छ। सो ठाउँमा नयाँ कर्पोरेट कार्यालय बनाउन ठेक्का सम्भौता भएपछि भत्काउन थालिएको हो। एक साताअधिवाट भत्काउन थालेको पुरानो भवन दुई महिनाभित्र भत्काइसक्ने लक्ष्य राखेको समानान्तर निर्माण सेवाले ज्ञानाएको छ। पुरानो भवन भत्काएर सोही ठाउँमा १० तले नयाँ कर्पोरेट भवन बनाउन समानान्तर निर्माण सेवाले ठेक्का सम्भौता गरिसकेको छ। अहिले भत्काइरहेको भवन ०७२ को भूकम्पले चर्काएको थियो। त्यसपछि सोही ठाउँमा नयाँ भवन बनाउन योजना बनाएपाई गत वर्ष मात्रै टेन्डरर आव्हान भई निर्माणका लागि ठेक्का सम्भौता भएको हो। समानान्तरले निर्माण सुरु गरेको तीन वर्षभित्र नयाँ भवन सम्पन्न गर्ने लक्ष्य राखेको छ।

अहिले भत्काइरहेको भवन २०२७ सालमा आयल निगम स्थापना भएपछि संस्थापक महाप्रबन्धक सुर्वण्विक्रम थापाले २०२८ देखि २०३० सालमा बनाएका हुन्। आयल निगमका प्रवक्ता विनिमयणि उपाध्यायका अनुसार संस्थापक महाप्रबन्धक थापाको प्रत्यक्ष रेखदेखामा सो भवन बनेको थियो।

भवन निर्माणमा कुनै कमजोरी होला कि भनेर थापा दिनहुँ निरीक्षण गर्नुहुन्थ्यो रे उनले भने, 'कुनै ठाउँमा निर्माण क्यनीले कमजोरी गरेको थाहा पाउनुपयोग भने गारोमा लाती हान्नुहुन्थ्यो रे। त्यसरी प्रत्यक्ष रेखदेख गरी निर्माण गरेको भवन भएकाले होला ०७२ को भूकम्प आउँदा पनि भत्कन पाएन र हामी सबै कर्मचारी सुरक्षित थाय়।'

सो भवनमा तत्कालीन समयमा उपलब्ध सबैमन्दा गुणस्तरीय इंटा, सिसेन्ट, टुगा, गिर्डी, काठ, फलामलगायतको उपयोग गरिएको थियो। त्यसैले सो भवनमा प्रयोग भएको कंट्रिक्ट उपयोग हुने देखेर ५४ लाख रुपैयाँ कबोल गरी भवन भत्काउने प्रस्ताव पेस गरेको थियो। पछि उसके प्रस्ताव पास भयो।

पुरानो भवनको मुख्यद्वारमा प्रयोग भएको गेट भने निगमले आफैसँग राख्ने भएको छ। गेटमा प्रयोग भएको काठ दुर्लभ भएकाले नयाँ भवनमा पनि सोही काठ प्रयोग गरी प्रवेशद्वार बनाउने निगमको योजना छ। पुरानो भवन भत्काइसकेपछि निगमले सोही ठाउँमा १० तले नयाँ भवनको बेसमेन्ट (अड्डरग्राउन्ड) पार्किङ दुई तलाको हुनेछ। त्यसपछि जमिनमाथि १० तलाको भवन बन्नेछ। जमिनमाथि पनि भएका निर्देशक अशोक साहका अनुसार पुरानो भवनको ५४ लाख रुपैयाँ मूल्यान्कन गरी भत्काउन दिइएको हो।

बबरमहलको अफिसमा धेरै राम्रो इंटा, ढुगालगायतको प्रयोग भएको पायाँ। यस्तो सामान अहिले पाउन मुस्किल छ। हाल निगमको १ नम्बर प्रादेशिक कार्यालय, विराटनगर प्रमुखका स्थमा कार्यरत साहले भने, त्यसैले पुरानो भवनमा प्रयोग भएको

कंट्रिक्टको मोल पाउनुपर्छ भनेर नयाँ टेन्डर आइवान गर्दा नै सर्त राख्याँ। त्यसमा सारभूत स्थमा प्रभावकारी ठहरिएको समानान्तरले ५४ लाख रुपैयाँ कबोल गरी भवन भत्काउने प्रस्ताव पेस गरेको थियो। पछि उसके प्रस्ताव पास भयो।

पुरानो भवनको मुख्यद्वारमा प्रयोग भएको गेट भने निगमले आफैसँग राख्ने भएको छ। गेटमा प्रयोग भएको काठ दुर्लभ भएकाले नयाँ भवनमा पनि सोही काठ प्रयोग गरी प्रवेशद्वार बनाउने निगमको योजना छ। पुरानो भवन भत्काइसकेपछि निगमले सोही ठाउँमा १० तले नयाँ भवनको बेसमेन्ट (अड्डरग्राउन्ड) पार्किङ दुई तलाको हुनेछ। त्यसपछि जमिनमाथि १० तलाको भवन बन्नेछ। जमिनमाथि पनि चार तलाको अधुनिक भवन र ६ तलाको टावर बन्नेछ।

दर्शी तलामा बैठक, गोष्ठी र अन्तकरिया गर्न मिले सभाहल बन्नेछ। नेपालकै आधुनिक र सुविधासम्पन्न भवनमध्येमा सूचीकृत हुने गरी बन लागेको भवनको प्रत्येक काठ कुन तहको कर्मचारीलाई कति खुला ठाउँ हुनुपर्ने भने अन्तर्राष्ट्रिय मापदण्डअनुसार निर्माण हुनेछ।

नोम चोम्स्की, ज्याकोविन, १२.१५.२०२१।

सेकेन्डरी मार्केटको समस्या

पुँजीको सेकेन्डरी मार्केटले के गर्छ भन्नेबारे माथि उल्लेख गरियो। तर, वास्तवमा यो हो के भन्नेबारे सबैले थाहा पाउँदैनन्। आइपिओमा लगानी गर्नेमध्ये पनि अधिकाशले यसबारे नबुझेका हुन सक्छन्। दोझो बजारमा ब्रोकरहरू (दलालहरू) सेक्युरिटिजमाथि बाजी थापिरहेका हुन्छन्। बाजी राख्नु भनेको खासमा ग्याम्बिलड (जुवा) नै हो। किनभने, यसले भविष्यमा यति धेरै कमाउँछ भनेर स्पेक्युलेसन गरेको लगानी गर्ने हो।

त्यस पेसामा लागेका दलालले 'क्यासिनो वा जुवा' शब्द मन पराउने कुरै भएन। तर, यो साँच्चे साधारण भाषामा बुझ्ने हो भने जुवा हो। जुवा भन्न नरुवाउने तर लगानी गर्ने हो भने त्यो जुवा होइन भन्नु एक प्रकारको बहानाबाजी मात्र हो। स्टक मार्केटमा सधै हार्ने र जित्ने भइरहन्छ। एउटाले जित्दा अर्काले हारिरहेको हुन्छ। अमेरिकामा भएको पछिल्लो वित्तीय संकट सम्पत्तिमाथि अत्यधिक बैटिङको कारण भएको थियो। यस्तो ग्याम्बिलिङमा कसले जित्दा र हार्छ भन्ने होसियारी, सजगता वा सूचना प्राप्तिमा भर पर्छ।

पुँजीवादी राज्य प्रणालीमा राजनीतिज्ञ

र नियमनकर्ता निकाय सधै सजग हुन जरूरी छ। किनभने मानिस आफैसँग भएको बचत लगानी गरेर भविष्य सुरक्षित पार्न चाहन्छ। तर, केही मानिस, जो जुवा खेल चाहन्छन्, तिनीहरू नकारात्मक सोच अर्थात् धर्मराएर होमिन्छन् र हार्छन्। पोजिटिभ भएर होमिन्दा जति नाफा वा आय आर्जन हुन्छ, त्यो वेला ऊ आनन्द मान्छ। तर फरक के हुन्छ भने हार्दी अस्तालाई सत्तोसारप गर्छ।

माथि उल्लेख गरिएरूँ पुँजी बजार उत्पादन वृद्धि, मानवीय समृद्धिका लागि मात्र रहेन। त्यो अमानवीय तरिकाले धन आर्जन गर्नका लागि प्रयोग हुन थाल्यो। पुँजीवादी अर्थतन्त्रको विकासमा पुँजी बजार अपरिहार्यजस्तै ठानिन्छ, तर यो नियमन (रेगुलेसन) भन्दा बाहिर हुन्न।

सबैलाई अनावश्यक जुवामा होमिन दिनु हुँदैन। किनकि, सद्वा बजारमा जुवा खेलहरूले विगतमा एनरनजस्ता बहुराष्ट्रिय कम्पनीमा पनि लगानी गरेको थिए भने नेपालमै पनि नयाँ नटवरलालहरूले बैक तथा सहकारी र फेक कम्पनीमाफत ठगी चलाइरहेकै छन्। असंख्य मानिसलाई रुवाइरहेकै छन्। त्यसैले लगानी कसरी सुरक्षित हुन्छ? कुन निकायले नियमन गर्छ? र, वास्तवमा त्यो आफ्नो लगानी कति मानवीय कामका लागि हो भनेर सोच पनि जरूरी छ। नयाँ पत्रिका

खेलकुद

कारबाही फिर्ता लिन क्यानका ६ सदस्यको माग

सिनियर ६ खेलाडीमाथि गरिएको कारबाहीप्रति नेपाल क्रिकेट संघ (क्यान) को ६ जना केन्द्रीय सदस्यहरूले खुलैरे विरोध र असन्तुष्टि जनाएका छन्। बोर्डका ६ जना पदाधिकारीले बुधबार आयोजना गरी बहुमतका आधारमा भएको कारबाहीप्रति आपति जनाएका छन्। क्यानका केन्द्रीय सदस्य छुम्बी लामा, अमितवीर पाडे, ऋषिराम गौतम, करण महतरा, मोहम्मद दाउद अन्सारी र सञ्जयराज सिंहले संयुक्त स्थमा पत्रकार सम्मेलन गर्दै क्यानको काम र निर्णयप्रति विरोध जनाएका हुन्। क्यानका कार्यसमितिले गत साता तत्काल कत्तान ज्ञानेन्द्र मल्ल, उपकार्तान दीपेन्द्रसिंह ऐरी, सोमपाल कामी तथा कमलसिंह ऐरीमाथि अनुशासनको कारबाही गरेको थियो। कार्यसमितिले ज्ञानेन्द्र दीपेन्द्रसिंहका पद खोसेको थियो। साथसाथै ज्ञानेन्द्र, दीपेन्द्रसिंह सोमपाल र कमलसिंहका २०२२ को प्रारम्भिक खेलाडी सम्भौतावापत पाउने ६ महिनाको मासिक परिश्रमिक नपाउने निर्णय गरेको थियो।

खेलाडीको कारबाही नियोजित तरिकाले भयो, हामीले खेलाडीको कारबाहीको विषयमा सहमति जनाएका थिएनाँ, केन्द्रीय सदस्य लामाले भने, 'बोर्डले हामी सदस्यलाई अनुशासन छानबिन कमिटीले तयार पारेको प्रतिवेदनसमेत हेर्न दिएन।' असन्तुष्ट पदाधिकारीहरूले पत्रकार सम्मेलनमा क्यानमित्र केही व्यतिहरू आफूखुसी प्रस्ताव त्याउने र खासै छलफल नगरी निर्णय हुने गरेको दाबी गरेका छन्।

'कार्यसमितिको बैठकमा एजेन्डा आफूखुसी प्रस्ताव त्याएर छलफल गर्न, निर्णय पनि आफना अनुकूलतामा लेख्ने हुने गर्छ,' पत्रकार सम्मेलनमा लामाले भने, 'कातिपय निर्णय छलफल नहुँदै पास हुने गर्छ।' बोर्डले पास गरेको केही निर्णय विज्ञाप्ति वा मिडियाबाट थाहा पाउनुपर्ने अवस्था रहेको लामाको भनाइ छ। 'केही पदाधिकारीहरूले अन्य सदस्यलाई समेत जानकारी नदिई निर्णय गर्छन्, जुन हामीले पछि विज्ञप्तिमार्फत थाहा पाउँछौं,' उनले भने।

थुप्रे पदाधिकारीहरूले असन्तुष्ट दुवाहुँदै पनि नेतृत्व पक्षले खेलाडीमाथि कारबाही गरेको लामाले बताए। धेरैपटक असहमतिका विषयमा कुरा राख्याँ, तर नेतृत्व पक्षले कुरा सुनेन, उनले भने, 'खेलाडीलाई बन्दाभन्दै उहाँहरूले सुन्नुभएन, नियोजित स्थमा नै गरिएको हो।'

नेपाललाई एकदिवसीय मान्यता दिलाउन महत्वपूर्ण योगदान गरेका खेलाडीलाई सम्मानको बदलामा नेपाललाई एकदिवसीय मान्यता दिलाउन महत्वपूर्ण योगदान गरेका खेलाडीलाई सम्मानको बदलामा नेपाललाई एकदिवसीय मान्यता दिलाउन महत्वपूर्ण योगदान गरेका खेलाडीलाई सम्मानको बदलामा नेपाललाई एकदिवसीय मान्यता दिलाउन महत्वपूर्ण योगदान गरेक

● एनसेलको साना व्यवसायी लक्षित प्रिपेड प्लान

एनसेल आजियादा लिमिटेडले साना तथा मफौला व्यवसायी र कार्यालयका लागि उपयुक्त हुने प्रकारको योजना त्याएको छ। कम्पनीले साना तथा मफौला व्यवसायीका लागि आधुनिक प्रिपेड प्लान 'एनसेल बिजलाइट' योजना सञ्चालनमा त्याएको हो। साना तथा मफौला व्यवसायी र स-साना कार्यालयहरूलाई ध्यानमा राखी त्याइएकाले योजनामा कम शुल्कमा पेजी, सियुजी, अन नेट र अफ नेट कल सेवालगायत विशेषता रहेको उल्लेख छ।

ग्राहकले रिचार्जमा बोनस डेटा पाउने सुविधा रहेको र रिचार्जमा समयसीमा नरहने व्यवस्था पनि रहेको कम्पनीले जनाएको छ।

ग्राहकले सरल रूपमा प्रचलित प्रिपेड सेवामा जस्तै गरी यो सेवा लिएर सुलभ दरमा अफ नो सियुजी सम्झु अर्थात् कार्यालयका साथीहरूसँग करसहित जम्मा ३० पैसा प्रतिमिनेटका दरमा कुरा गर्न सक्ने कम्पनीले जनाएको छ। त्यसैगरी, पेजी अन नेट र अफ नेट कल सेवा पनि करसहित प्रतिमिनेट एक रूपैयाँ ३० पैसामा उपलब्ध हुने जनाइएको छ। यसका साथी ग्राहकले पेजी डेटा सेवा एक रूपैयाँ ३० पैसा प्रतिएमबी र पेजी एसएमएस सेवा पनि प्रतिएसएमएस एक रूपैयाँ ३० पैसामा पाउने उल्लेख छ।

ग्राहकले एकपटक मात्र एक सय ५० रूपैयाँमा बिजलाइट प्रिपेड प्लान सजिले सुचारू गर्न सक्ने जनाइएको छ। यो प्लान सुचारू भएपछि ग्राहकले ३५ रूपैयाँ मेन व्यालेन्सहित सात दिनको समयसीमा रहेको पाँच सय एमबी डेटा पनि प्राप्त गर्ने जनाइएको छ। यसका साथै ३० दिनसम्मा दुई सय रूपैयाँको रिचार्ज गरेमा ग्राहकले सात दिनको समयसीमा रहेको एक जिबी डेटा पनि प्राप्त गर्ने कम्पनीले जनाएको छ।

यस प्लानमा रहेका अन्य सुविधाअन्तर्गत ग्राहकले आफ्नो सञ्चार सेवाको आवश्यकताअनुसार विभिन्न एड अन प्याकहरू पनि खरिद गर्न सक्ने जनाइएको छ। ग्राहकले उपलब्ध प्रिपेड डेटा प्याक, बिजलस रिकरिड प्याकअन्तर्गत दुई जिबी/चार जिबी/६ जिबी डेटा प्याक, वानटाइम तीन जिबी/पाँच जिबी प्याक र कम्बो प्याकहरू खरिद गर्न सक्ने जनाइएको छ। कम्बो प्याकअन्तर्गत ग्राहकले भ्वाइस, डेटा र एसएमएस सेवा बन्डलिङ्गहित दुई सय रूपैयाँको कम्बो सिल्भर, तीन सय रूपैयाँको कम्बो गोल्ड वा तीन सय ५० रूपैयाँको कम्बो प्लाटिनम प्याक पनि लिन सक्ने जनाइएको छ।

● सनराइज बैंकले सहकारी सदस्यका लागि डेबिट कार्ड जारी गर्ने

सनराइज बैंकले भिसा ब्रान्डअन्तर्गत सहकारी संस्थाका ग्राहकका लागि को-ब्रान्डेड डेबिट कार्ड जारी गर्ने भएको छ। बैंकले पायोनियर एसेसिएटस प्रालि (कोसिस सहकारी सफ्टवेयर), आइमार्क प्रालि तथा नेपाल इलेक्ट्रोनिक पेमेन्ट सिस्टम्स लिमिटेड (नेप्स)सँगको सहकार्यमा यो सेवा सुरु गरिएको हो।

पहिलो चरणमा कार्ड जारी गर्नका लागी विभिन्न चार सहकारी संस्थासँग सम्झौता गरिसकेको बैंकले जनाएको छ। यसका लागि प्राविधिक सेवाप्रदायकको सहकार्यमा सिस्टम तयार गरी परीक्षणसमेत भइसकेको जनाइएको छ।

नेपाल राष्ट्र बैंकले चालू आवको मौद्रिक नीतिमा सहकारीका ग्राहकलाई समेत विद्युतीय भुक्तानी सेवा पुन्याउन प्रोत्साहन गरिए उल्लेख गरेको थिए। बैंकले केन्द्रीय बैंकको त्यही योजनालाई सहयोग गरेको जनाएको छ। भिसा ब्रान्डअन्तर्गत सहकारी संस्थाका ग्राहकलाई भिसा डेबिट कार्ड जारी गर्ने यो परियोजना समग्र दक्षिण एसियामा नै पहिलो अन्यास भएको दाबी गरिएको छ। त्यसैले भुक्तानी कार्डको क्षेत्रमा यस परियोजनाले नेपाल मात्र नम्बर ९८ समग्र दक्षिण एसियाकै मार्गदर्शन गर्न बैंकले विश्वास व्यक्त गरेको छ।

यस परियोजनाअन्तर्गत जारी हुने कार्डमार्फत हुने कारोबारका लागि बैंकले मुख्यतः सेटलमेन्ट बैंकको भूमिका निर्वाह गर्ने जनाएको छ। यसका अतिरिक्त कार्ड जारी गर्नका लागि सम्बन्धित कार्ड स्टिकम (भिसा इन्टरनेशनल)सँग आवश्यक पहल गरी बैंक आइडेन्टिफिकेसन नम्बर उपलब्ध गराउने तथा कार्ड पर्सनलाइजेसन गर्ने कार्यसमेत गर्न बैंकले उल्लेख गरेको छ। यस परियोजनाअन्तर्गत जारी हुने कार्डका लागि नेप्सले स्विचिंग सेवा प्रदान गर्नेछ। कुनै पनि सहकारीलाई यस परियोजनामा सामेल गराउनुपूर्व बैंकले भरपर्दा तेस्रो पक्षमार्फत सम्पत्ति र आधित्व नुस्पाकन गर्ने जनाएको छ।

● नेपाल लाइफ नम्बर एक बिमा कम्पनी

नेपाल लाइफ इन्फ्योरेन्स कम्पनी लिमिटेडले जीवन बिमाका क्षेत्रमा देशकै नम्बर एक जीवन बिमा कम्पनी भएको छ। नेपाल लाइफले पत्र-पत्रिका, आफ्ना सामाजिक सञ्चालनगायत र सञ्चारामध्यमार्फत नेपालकै नम्बर एक अभियान सार्वजनिक गरी तथ्यपरक प्रमाण प्रस्तुत गर्दै सो दाबी गरेको हो।

कम्पनीले प्रस्तुत गरेका जानकारीअनुसार आव २०७८/७९ को पहिलो त्रैमास अन्त्यसम्म कम्पनीसँग एक खर्च १८ अर्ब ७६ करोड रूपैयाँको सर्वाधिक जीवन बिमा कोष, २९ लाख ८३ हजार ९६ सर्वाधिक बिमालेख जारी, ४० अर्ब ५० करोड रूपैयाँको सर्वाधिक दाबी भुक्तानी, सात अर्ब १९ करोड रूपैयाँको सर्वाधिक चुक्ता पुँजी रहेको छ। साथै, अधिकांश सूचकाकले नेपाल लाइफ जीवन बिमा क्षेत्रमा अबल साबित भएको कम्पनीको दाबी छ।

कम्पनीले जनतामा जीवन बिमाको महत्वका बारेमा सचेतना जगाउने उद्देश्यका साथ पुस ६ गते देखि नेपालकै नम्बर १ अभियान सार्वजनिक गरिएको कम्पनीका कार्यवाहक प्रमुख कार्यकारी अधिकृत सुशीलकुमार चौधरीले बताए। अभियानमार्फत कम्पनीलाई यस उचाइसम्म पुन्याउन उल्लेख्य सहयोग पुन्याएका सेयर होल्डर्स, कर्मचारी, अभिकर्तालगायत प्रत्यक्ष-प्रोक्ष स्थमा भूमिका खेल्ने सम्पूर्ण सरोकारवालाप्रति कृतज्ञता ज्ञापन गर्नु पनि यसको उद्देश्य रहेको उनको भनाइ छ।

कार्यवाहक प्रमुख कार्यकारी अधिकृत चौधरीले भने, 'हामी समग्र जनतामाक जीवन बिमाको महत्व तथा आवश्यकताका बारेमा सचेतना फैलाउन चाहन्छौं। जीवन बिमाले आफूलगायत आफूसम्बद्ध भविष्यको सुनिश्चितताका लागि प्रदान गर्ने सुविधा सबैले जानून र यसलाई विकल्प बन्दा पनि आधारभूत आवश्यकताका स्थमा हेल्न भन्ने हाप्रो चाहना हो।'

स्थापनाकालदेखि आजसम्म आइपुरदा सबैको

कपोरेट

निरन्तर विश्वास र भरोसाका कारण कम्पनी नेपालकै नम्बर १ जीवन बिमा कम्पनीका स्थगा स्थापित भएको उनको भनाइ छ। नेपालकै नम्बर १ अभियानमार्फत नेपाल लाइफका लागि ग्राहक तथा लक्षित वर्गको अभ धेरै विश्वास प्राप्त हुने कम्पनीले व्यक्त गरेको छ।

● एनएमबी बैंकको अगुवाइमा दुई जलविद्युत आयोजनामा लगानी हुने

एनएमबी बैंकले १३.५ मेगावाट तथा १२ मेगावाटका क्रमशः सुपर काबेली खोला-ए जलविद्युत आयोजना तथा सुपर काबेली खोला क्यास्केड जलविद्युत आयोजनाहस्ता हुने लगानीको अगुवाइ गर्ने भएको छ। प्रदेश १ अन्तर्गत ताप्लेजुङ जिल्लामा रहेको सरीजंगा गाउँपालिकामा निर्माण भइरहेको सुपर काबेली खोला-ए जलविद्युत आयोजना तथा सुपर काबेली खोला क्यास्केड जलविद्युत आयोजनाहस्ता क्रमशः स्प्लिस्ट्री प्रालिङ्गन भइरहेको जानाइएको छ।

यी आयोजनाहस्ता एनएमबी बैंक लिमिटेड अगुवा बैंक रहेको तथा सहवितीयकरणमा सहभागी अन्य बैंकमा राष्ट्रिय वाणिज्य बैंक लिमिटेड रहेको जनाइएको छ १३.५ मेगावाट (सुपर काबेली खोला-ए जलविद्युत आयोजना) तथा १२ मेगावाट (सुपर काबेली खोला क्यास्केड जलविद्युत आयोजना) क्रमशः दुई अर्ब ४१ करोड रूपैयाँ तथा दुई अर्ब १४ करोड रूपैयाँ रहेको जनाइएको छ।

जसमध्ये बैंकहरूले लगानी क्रमशः एक अर्ब ८९ करोड रूपैयाँ तथा एक अर्ब ६७ करोड रूपैयाँ रहेने जानकारी गराइएको छ। यो आयोजनासमेत एनएमबी बैंक लिमिटेडले कुल ४३ वटा जलविद्युत आयोजनाहस्ता लगानी गरिसकेको जनाइएको छ। बैंकले हाल देशभरि दुई सय एक शाखा, एक सय ३८ वटा एटिएम तथा नौवटा एक्सटेन्सन काउन्टरमार्फत उच्चस्तरीय सेवा प्रदान गर्दै आइरहेको जनाइएको छ।

● एभरेष्ट बैंकको १०.३२ प्रतिशत लाभांश पारित

एभरेष्ट बैंक लिमिटेडले सेयरधनीका लागि प्रस्ताव गरेको १०.३२ प्रतिशत लाभांश वितरण गर्ने प्रस्ताव पारित भएको छ। भर्वुअल माध्यमबाट गरिएको २७५५ वार्षिक साधारणसभाले ६ प्रतिशत बोनस सेयर र ४.३२ प्रतिशत नगद लाभांश वितरण गर्ने प्रस्ताव पारित गरेको हो।

प्रस्तावित बोनस सेयर वितरण भएपश्चात् हालको जारी र चुक्ता पुँजी आठ अर्ब ८९ करोड ३७ लाख रूपैयाँबाट वृद्धि भई नौ अर्ब ४२ करोड ७३ लाख रूपैयाँ पुनरे जनाइएको छ। साधारणसभाले लेखापरीक्षकको प्रतिवेदनसहित अधिक वर्ष ०७८/७९ को आर्थिक विवरण, वासलात, नाफा-नोक्सान हिसाब र सोही अवधिको नगद प्रवाह गर्दा लाग्ने शुल्कमा विशेष छुट प्रदान गरिने जनाइएको छ।

उक्त खाता सञ्चालकहरूलाई कार्ड जारी गर्दा लाग्ने वार्षिक शुल्कमा छुट प्रदान गरिने बैंकले जनाइएको छ। यसका साथै मोबाइल बैंकिङ, इन्टरनेट

